

Öch vinden han far öfver böljans skum
Och ropar åt dimman: »Ge rum, ge rum!»

Och skeppen han helsar på böljans bryn:
»Till segels, kamrater! Det bräcker i skyn.»

Han susande far inåt landet se'n
Och ropar: »Vak upp, det är dag alltre'n!»

Han ropar till skogen med vänligt sus:
»Häng ut dina fanor i solens ljus!»

I fåglarnas nästen bland löf och ljung
Han ropar: »O fogel, vak upp och sjung!»

Till tuppen han far under bondens ås;
»Det dagas; vak upp, tag trumpeten och blås!»

Han hviskar till åkern, af kornax tung:
»Vak upp och dig buga för dagens kung!»

Till bykyrkans torn han ställer sin väg:
»Vak upp, o klocka, och tiden säg!»

Men kyrkogården han nalkas intill
Och hviskar: »Ej än! ligg still, ligg still!»

